

Το Βιβλίο του Ιωήλ και η Λαοδικειακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας - Αριθμός Σαράντα Τρία

Jeff Pippenger
2026-02-09

Αριθμός Σαράντα Τρία

Σύμβολο των ογδόντα ανθρώπινων ιερέων σε συνδυασμό με τον Θείο Αρχιερέα είναι ο αριθμός «81», όπου βρίσκουμε το Όνειρο του Μίλλερ στο βιβλίο Πρώιμα Γραπτά. Στην Αποκάλυψη «81» βρίσκουμε ότι, όταν αφαιρείται η έσχατη σφραγίδα, γίνεται σιγή στον ουρανό για μισή ώρα. Το Αββακούμ 2:20 λέει ότι όλη η γη πρέπει να σιωπά όταν ο Κύριος είναι στον άγιο ναό Του.

Και όταν άνοιξε την έβδομη σφραγίδα, έγινε σιωπή στον ουρανό περίπου για μισή ώρα.
Αποκάλυψη 8:1.

Η αφαίρεση της εβδόμης σφραγίδας λαμβάνει χώρα μέσα στις τριάντα ημέρες, διότι είναι η τελική σφραγίδα. Στις 31 Δεκεμβρίου 2023, τα οστά του Ιεζεκιήλ άρχισαν τη διαδικασία της αναστάσεως. Κατόπιν ο Χριστός άρχισε να διδάσκει επί σαράντα ημέρες. Η ημερομηνία εκείνη σηματοδότησε το τέλος των 1.260 ημερών από την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020, και ο Ιωάννης μάς πληροφορεί στην Αποκάλυψη ένδεκα ότι πρέπει να μετρήσουμε τον ναό, αλλά να αφήσουμε έξω την αυλή. Η αυλή τελειώνει στο τέλος του διασκορπισμού, διότι ο Ιωάννης μάς πληροφορεί ότι οι 1.260 δίδονται στους εθνικούς, οι οποίοι είναι η αυλή. Κατά τη μέτρηση, εκείνη η ιστορία πρέπει να αφεθεί έξω.

Όταν ο Μίλλερ ξυπνά και βλέπει τον άνθρωπο με τη βούρτσα της σκόνης, το δωμάτιο είναι άδειο, και καθώς υψώνει τη φωνή του, ο Μίλλερ εξακολουθεί να βρίσκεται στην έρημο. Από την ιστορία της αναστάσεως έως ακριβώς πριν από τον νόμο της Κυριακής, ο Χριστός ανυψώνει τον ναό των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, όπως έπραξε κατά τα σαράντα έξι έτη από το 1798 έως το 1844.

Όταν αρχίζει να διδάσκει, εργάζεται μέσα στον ναό Του, ιδιαιτέρως κατά τη διάρκεια των τριάντα ημερών. Τότε οι άγγελοι σιωπούν επί τριάντα λεπτά, ενώ Αυτός διδάσκει τους ιερείς Του των τριακοσίων Μιλλεριτών κηρύκων, ή τον στρατό Του των τριακοσίων του Γεδεών, ή ενώ δημοσιεύει τους τριακοσίους χάρτες του 1843· και όλα αυτά τα επιτελεί κατά τις τριάντα ημέρες από το τέλος των αζύμων έως το μήνυμα των σαλπίγγων. Σαρώνει το δάπεδο του δωματίου του Μίλλερ, αλλά είναι το δικό Του δάπεδο, επομένως το δωμάτιο του Μίλλερ είναι ο ναός Του. Ολοκληρώνει το έργο της εξαλείψεως είτε των αμαρτιών είτε των ονομάτων εκείνων που είχαν κληθεί ως υποψήφιοι να συγκαταριθμηθούν μεταξύ των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Το μήνυμα της σάλπιγγας, που έρχεται πέντε ημέρες πριν από την ανάληψη και δέκα ημέρες πριν από την κρίση, είναι η λυδία λίθος. Εκείνο που συμβαίνει κατά τα τριάντα λεπτά κατά τα οποία ο ουρανός σιωπά, ή κατά τις τριάντα ημέρες της διδασκαλίας του Χριστού προς τους ιερείς, έχει ήδη

παραγάγει δύο τάξεις, όταν η σφραγίδα αποτυπώνεται κατά τα τρία στάδια της σάλπιγγας, της αναλήψεως και της κρίσεως. Είναι απλό να το δει κανείς.

Εάν φθάσετε στο σημείο όπου πρέπει να ηχήσετε το μήνυμα της σάλπιγγας και αρνηθείτε να ηχήσετε το μήνυμα, αποτυγχάνετε.

Τα τρία στάδια της «σάλπιγγας, ανάληψης και κρίσεως» αποτελούν ένα ορόσημο σε τρία βήματα, όπως ακριβώς στην αρχή της ιστορίας, όπου ένα ορόσημο παριστανόταν με τον «θάνατο, την ταφή και την ανάσταση». Η δοκιμασία των τριών βημάτων στο τέλος είναι η λυδία λίθος που προηγείται κατά πέντε ημέρες του Πεντηκοστιανού κυριακάτικου νόμου.

Πέντε ημέρες μετά την ανάσταση φθάνει το τέλος της εορτής των αζύμων, και εκείνη η αγία σύναξη σηματοδοτεί την πρώτη και θεμελιώδη δοκιμασία του 2024. Πρόκειται να φάγετε τον Άρτον του Ουρανού ή τον άρτο της ανθρώπινης λογικής; Εκείνη η δοκιμασία έφθασε το 2024, και είχε προτυπωθεί από τη θεμελιώδη ανταρσία του Αδάμ και της Εύας, του Νεβρόδ, του Ααρών, του Ιεροβοάμ, του Κορέ και των στασιαστών του, των Προτεσταντών της Μίλλεριτικής ιστορίας, της άλφα ανταρσίας του John Harvey Kellogg, της ανταρσίας του 1888 και, βεβαίως, της ανταρσίας της 11ης Σεπτεμβρίου. Η θεμελιώδης ανταρσία του Κάιν μεταδίδει το ζήτημα της ζηλοτυπίας εναντίον του αδελφού σου, καθ' όλη τη γραμμή των θεμελιωδών ανταρσιών.

Όλες οι απεικονίσεις της θεμελιώδους αποστασίας είναι αποστασία κατά του Θεού· όμως ορισμένες, όπως οι στασιαστές του 1888 και οι στασιαστές του Κορέ, περιλαμβάνουν το γεγονός ότι ο εκλεκτός αγγελιαφόρος αποτελεί μέρος της δοκιμασίας. Η απόρριψη της ταυτοποίησης του Μίλλερ ότι είναι η Ρώμη εκείνη που εγκαθιδρύει το όραμα στο Δανιήλ 11:14, αποτελεί απόρριψη τόσο του μηνύματος όσο και του αγγελιαφόρου. Η δοκιμασία είναι θεμελιώδης, διότι όχι μόνο ο Πατέρας Μίλλερ ταυτοποίησε τους ληστές του δεκάτου τετάρτου εδαφίου ως τη Ρώμη, αλλά και ο υιός του Μίλλερ.

Πέντε ημέρες μετά την ανάσταση της 31ης Δεκεμβρίου 2023, η προπαρασκευαστική διδακτική διακονία του Miller αναλήφθηκε από Εκείνον που ήλθε μετά τον Ιωάννη. Για τριάντα ημέρες θα δινόταν ιδιαίτερη διδασκαλία στους προσκυνητές μέσα στον ναό «πρόσωπο προς πρόσωπο» από τον Χριστό. Αυτή η προετοιμασία απέβλεπε στην ετοιμασία μιας ιερατείας των 80, για να διακηρύξει το προειδοποιητικό μήνυμα της εορτής των σαλπίγγων.

Αυτή η προετοιμασία των τριάντα ημερών αποτελείται από μία θεμελιώδη πρώτη δοκιμασία στην αρχή και από μία δεύτερη δοκιμασία του ναού στο τέλος. Η δεύτερη δοκιμασία του ναού ολοκληρώνεται προτού ηχήσουν οι σάλπιγγες, και αυτή η λεπτομέρεια παριστάνεται, επομένως, στο όνειρο του Μίλλερ, όταν ο Χριστός έρριψε τα πολύτιμα πετράδια μέσα στο κιβώτιο. Αφού πράξει αυτό, τότε προσκαλεί τον Μίλλερ να «έλθη και να ιδη». Από την προειδοποίηση της σάλπιγγας έως την ανάληψη προς κρίση υψώνεται το λάβαρο πριν από τον νόμο της Κυριακής. Τα πολύτιμα πετράδια είναι όλα μέσα στον ναό, προτού ο Μίλλερ κληθεί να «έλθη και να ιδη», και είναι όταν οι δύο μάρτυρες υψώνονται επάνω στις νεφέλες, που οι εχθροί τους τούς βλέπουν.

Η πρόβλεψή τους περί μιας επίθεσης εκ μέρους του Ισλάμ, η οποία απέτυχε το 2020, πρόκειται να επαναληφθεί αφού διορθωθεί, όπως συνέβη με την αληθινή Κραυγή του Μεσονυκτίου του Snow.

Ο Miller είχε μία κατανόηση την οποία προσδιόρισε ως την Κραυγή του Μεσονυκτίου, αλλά ο Samuel Snow διόρθωσε το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου του Miller, και γι' αυτόν τον λόγο το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου του Snow αποκαλείται στην ιστορία των Μιλλεριτών η «αληθινή» Κραυγή του Μεσονυκτίου. Το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου είναι ένα μήνυμα που έχει διορθωθεί και έχει ενδυναμωθεί μέσω της διόρθωσης.

«Οι απογοητευμένοι είδαν από τις Γραφές ότι βρίσκονταν στον χρόνο της καθυστέρησης και ότι έπρεπε με υπομονή να αναμένουν την εκπλήρωση της οράσεως. Η ίδια απόδειξη που τους είχε οδηγήσει να προσδοκούν τον Κύριό τους το 1843, τους οδήγησε να Τον αναμένουν το 1844». Early Writings, 247.

Το φαινόμενο έλαβε χώρα στο τέλος της περιόδου από το 1840 έως το 1844, και έλαβε χώρα και στην αρχή. Ο Ιωσίας Λιτς προείπε μια εκπλήρωση του Ισλάμ το 1840. Κατέγραψε δημοσίως την πρόβλεψή του το 1838, και κατόπιν τη διόρθωσε δέκα ημέρες πριν από τις 11 Αυγούστου 1840. Η εκπλήρωση της διορθωμένης πρόβλεψης ενδυνάμωσε το μήνυμα του πρώτου αγγέλου. Το δεύτερο μήνυμα ενδυναμώθηκε από το διορθωμένο μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Δύο μάρτυρες από μία ιστορία, οι οποίοι είναι ένας άλφα μάρτυρας και ένας ωμέγα μάρτυρας. Μαζί προσδιορίζουν την ενδυνάμωση ενός μηνύματος που βασίζεται στη διόρθωση ενός προηγούμενου μηνύματος.

Το άλφα ταυτοποιεί μία προφητεία του Ισλάμ και το ωμέγα ταυτοποιεί μία προφητεία περί κλειστής θύρας. Γραμμή επί γραμμής, το Ισλάμ το 1840 και η κλειστή θύρα το 1844 ταυτοποιούν το Ισλάμ και μία κλειστή θύρα ως το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Στην αρχή του μηνύματος, το Ισλάμ λύεται, όπως κατά τη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού. Στο σημείο αυτό η θύρα κλείεται στην παραβολή των δέκα παρθένων, καθώς η θύρα κλείεται κατά την κρίση του οίκου του Θεού. Στο τέλος του μηνύματος, το Ισλάμ πλήττει εκ νέου, καθώς η θύρα κλείεται επί των Ηνωμένων Πολιτειών.

Είναι σημαντικό να διακρίνουμε ότι η γραμμή που παράγεται από το Λευιτικό είκοσι τρία προσδιορίζει τα τρία βήματα του Πάσχα στην αρχή και τα τρία βήματα των ιερέων στο τέλος. Οι ιερείς ανυψώνονται ως προσφορά κατά τον νόμο της Κυριακής, αλλά καθαρίζονται πριν από εκείνο το γεγονός. Όταν ανυψώνονται, είναι το λάβαρο, και όταν ο Χριστός ανυψώθηκε στα τρία βήματα στην αρχή της γραμμής, ήλκυσε όλον τον κόσμο προς τον Εαυτό Του. Η ανύψωση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι το τέλος της γραμμής που άρχισε με την ανύψωση του Χριστού. Τόσο στην αρχή όσο και στο τέλος προσδιορίζεται ένας ορόσημος τριών βημάτων.

Τρία βήματα στην αρχή, τα οποία ακολουθούνται από πέντε ημέρες, και τρία βήματα στο τέλος, τα οποία ακολουθούνται από πέντε ημέρες. Από εκείνο το σημείο και έπειτα, η ιστορία αφορά το μεγάλο πλήθος, διότι η ιερωσύνη έχει εδραιωθεί ως το λάβαρο των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Οι επτά ημέρες της Σκηνοπηγίας είναι μια περίοδος για τους Εθνικούς. Εάν αφήσουμε κατά μέρος τον καιρό των Εθνικών που αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής, και αφήσουμε κατά μέρος τις τρεισήμισι ημέρες που έληξαν το 2023, τότε έχουμε τον ναό των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων να παριστάνεται εντός των πενήντα ημερών της Πεντηκοστιανής περιόδου από τις 31 Δεκεμβρίου 2023 έως τον επικείμενο νόμο της Κυριακής.

Πέντε ημέρες από την ανάσταση για τις παρθένες, τριάντα ημέρες που ακολουθούν για τους ιερείς. Έπειτα πέντε ημέρες ενός αγγέλματος σάλπιγγας από τις παρθένες, που καταλήγουν στην ανάληψή τους όταν συμπληρωθούν οι σαράντα ημέρες, ακολουθούμενες από πέντε ημέρες έως την κρίση, και κατόπιν πέντε ημέρες έως τον νόμο της Κυριακής. Ως σύμβολο των παρθένων, ο αριθμός «5» εκθέτει τα βήματα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, οι οποίοι είναι παρθένοι και οι οποίοι είναι επίσης ιερείς.

Κατά τη διάρκεια των τριάντα ημερών διδασκαλίας, αφαιρείται η τελική και έβδομη σφραγίδα, και μέσα σε εκείνη την περίοδο ο Μίλλερ βλέπει τα κοσμήματα να αποκαθίστανται. Το «Έλα και δεξ» αποτελεί σύμβολο βασισμένο στις πρώτες τέσσερις σφραγίδες· έτσι, όταν ανοίχθηκε η έβδομη σφραγίδα, ειπώθηκε στον Μίλλερ να «έλθει και να δει», αλλά οι άγγελοι στον ουρανό απλώς παρακολουθούν όλοι μέσα σε σιωπή. Το όνειρο του Μίλλερ προσδιορίζει τη σφράγιση των κοσμημάτων, που είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες, ενώ συγχρόνως προσδιορίζει και τα κοσμήματα που είναι το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Εκείνο το μήνυμα μεταδίδει τη δύναμη στις παρθένες που επιτελεί τη σφράγιση, και ο άνθρωπος με τη βούρτσα για το χώμα προσδιορίζει Εκείνον που ελέγχει τόσο τους αγγελιοφόρους όσο και το μήνυμα.

Το 2024 αντιπροσωπεύει τη θεμελιώδη δοκιμασία, και τώρα, το 2026, έχει φθάσει η δοκιμασία του ναού. Βρισκόμαστε πλέον στην περίοδο των τριάντα ημερών, κατά την οποία ο Χριστός διδάσκει, και το να μη αναγνωρίσει κανείς αυτό το γεγονός είναι μοιραίο.

Η αναγνώριση του μηνύματος και του αγγελιοφόρου υπήρξε στοιχείο της θεμελιώδους δοκιμασίας που παριστάνεται με τη Ρώμη η οποία καθιερώνει το όραμα, και αποτελεί στοιχείο της ιστορίας του Ηλία και του Αχαάβ.

Και κατά το τριακοστό όγδοο έτος του Ασά, βασιλέως του Ιούδα, άρχισε να βασιλεύει επί του Ισραήλ ο Αχαάβ, ο υιός του Αμβρί· και ο Αχαάβ, ο υιός του Αμβρί, εβασίλευσε επί του Ισραήλ στη Σαμάρεια είκοσι δύο έτη. Και ο Αχαάβ, ο υιός του Αμβρί, έπραξε πονηρά ενώπιον του Κυρίου περισσότερο από όλους όσοι ήσαν πριν από αυτόν. Και συνέβη, ως εάν ήτο μικρό πράγμα γι' αυτόν να περιπατεί στις αμαρτίες του Ιεροβοάμ, υιού του Ναβάτ, ώστε έλαβε ως σύζυγο την Ιεζάβελ, θυγατέρα του Εθθαάλ, βασιλέως των Σιδωνίων, και υπήγε και ελάτρευσε τον Βάαλ και τον προσκύνησε. Και ανήγειρε θυσιαστήριο στον Βάαλ, στον οίκο του Βάαλ, τον οποίον είχε οικοδομήσει στη Σαμάρεια. Και ο Αχαάβ έκαμε άλσος· και ο Αχαάβ έπραξε περισσότερα για να παροργίσει τον Κύριο, τον Θεό του Ισραήλ, παρά όλοι οι βασιλείς του Ισραήλ που ήσαν πριν από αυτόν. Κατά τις ημέρες του, ο Χιήλ ο Βαιθηλίτης έκτισε την Ιεριχώ· έθεσε τα θεμέλιά της με τον Αβιράμ, τον πρωτότοκό του, και έστησε τις πύλες της με τον νεότερο υιό του, τον Σεγούβ, σύμφωνα με τον λόγο του Κυρίου, τον οποίον ελάλησε διά του Ιησού, υιού του Ναυή. Και ο Ηλίας ο Θεσβίτης, από τους κατοίκους της Γαλαάδ, είπε προς τον Αχαάβ· Ζει Κύριος ο Θεός του Ισραήλ, ενώπιον του οποίου παρίσταμαι, ότι δεν θα υπάρξει δρόσος ούτε βροχή κατά τα έτη αυτά, ειμή μόνον κατά τον λόγο μου. Γ' Βασιλειών 16:29–17:1.

Οι αριθμοί που συνδέονται με τον Αχαάβ προσθέτουν στο πλαίσιο του χωρίου. Το «τριάντα οκτώ» αντιπροσωπεύει μια «έγερση». Ο Ισραήλ έλαβε την εντολή να «εγερθεί» και να εισέλθει στη Γη της Επαγγελίας κατά το τριακοστό όγδοο έτος.

Τώρα σηκωθείτε, είπα εγώ, και περάστε τον χείμαρρο Ζαρέδ. Και περάσαμε τον χείμαρρο Ζαρέδ. Και το διάστημα κατά το οποίο πορευθήκαμε από την Καδης-βαρνή, έως ότου περάσαμε τον χείμαρρο Ζαρέδ, ήταν τριάντα οκτώ έτη· έως ότου όλη η γενεά των ανδρών του πολέμου εξολοθρεύθηκε από ανάμεσα στο στράτευμα, καθώς ο Κύριος είχε ορκισθεί σε αυτούς. Δευτερονόμιον 2:13, 14.

Ο Ιησούς θεράπευσε τον χωλό άνθρωπο, ο οποίος ήταν τριάντα οκτώ ετών, όταν του είπε να «σηκωθεί».

Και ήτο εκεί κάποιος άνθρωπος, ο οποίος είχε ασθένεια τριάντα οκτώ έτη. Όταν ο Ιησούς τον είδε να κατάκειται και εγνώριζε ότι ήδη πολύ καιρό ευρίσκετο εις αυτήν την κατάσταση, λέγει προς αυτόν: Θέλεις να γίνεις υγιής; Απεκρίθη προς αυτόν ο ασθενής: Κύριε, δεν έχω άνθρωπον, όταν ταραχθή το ύδωρ, να με βάλει εις την κολυμβήθραν· αλλά ενώ εγώ έρχομαι, άλλος κατεβαίνει πριν από εμέ. Λέγει προς αυτόν ο Ιησούς: Εγέρθητι, σήκωσον το κρεβάτιόν σου και περιπάτει. Και ευθύς ο άνθρωπος έγινε υγιής, και εσήκωσε το κρεβάτιόν του και περιεπάτει· και κατά την ημέραν εκείνην ήτο Σάββατον. Ιωάννης 5:5-9.

Ο Τζόσια Λιτς διατύπωσε μια πρόρρηση το 1838, την οποία τελειοποίησε το 1840. Το τριακοστό όγδοο έτος στο οποίο αναφέρεται ο Μωσής στο Δευτερονόμιο ήταν επίσης το τεσσαρακοστό έτος. Η διαδικασία δύο σταδίων του Τζόσια Λιτς παραλλήλιζε την αναζωπύρωση δύο σταδίων του συνονόματού του, του βασιλιά Ιωσία. Οι αριθμοί 38 και 40, σε σχέση ο ένας προς τον άλλον, αντιπροσωπεύουν μια έγερση, πράγμα που συμβαίνει στους δύο μάρτυρες όταν ανυψώνονται μέσα στα σύννεφα.

Με τον Litch, η ανύψωση πραγματοποιήθηκε μέσω του αγγέλματος του Ισλάμ της δευτέρας ουαί. Η ανύψωση που σηματοδοτείται από την ανάληψη του Χριστού έρχεται μετά το σαλπιστικό άγγελμα του Ισλάμ. Αυτά τα δύο πρώτα βήματα του οροσήμου της σάλπιγγος, της ανάληψης και της κρίσεως, προτυπώθηκαν από τον Litch, του οποίου τα δύο βήματα προτυπώθηκαν από τη διβηματική αναζωπύρωση και μεταρρύθμιση του βασιλέως Ιωσία. Στο Δευτερονόμιο η εντολή ήταν να εγερθείτε και να εισέλθετε στη Γη της Επαγγελίας, και η ανύψωση του σημαιοφόρου εμβλήματος κατά τον κυριακάτικο νόμο είναι η ίδια ακριβώς υπόσχεση.

Ο Αχαάβ βασίλευσεν είκοσι δύο έτη· επομένως βασιλεύει κατά την περίοδο κατά την οποία η Θεότητα συνδυάζεται με την ανθρωπότητα, η οποία είναι η περίοδος των τριάντα ημερών που προηγείται του αγγέλματος της σάλπιγγος. Ο Αχαάβ είναι ο Τραμπ, ο οποίος θα νυμφευθεί την Ιεζάβελ στο πολύ εγγύς μέλλον. Κατά την περίοδο του Τραμπ, μόνον ο Ηλίας έχει άγγελμα βροχής. Το γεγονός αυτό είναι θεμελιώδες, διότι η κίνηση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι η κίνηση της μεθοδολογίας «γραμμή επί γραμμή»· και η μεθοδολογία αυτή βασίζεται επί της θεμελιώδους αληθείας ότι το μεταρρυθμιστικό κίνημα των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων έχει προτυπωθεί από κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα της ιεράς ιστορίας. Σε καθεμία από εκείνες τις κινήσεις οι ηγέτες ήσαν μέρος της διαδικασίας της δοκιμασίας. Κάθε φορά.

Ο Αχαάβ είναι ο έβδομος βασιλιάς από τον Ιεροβοάμ, και έχουμε επανειλημμένως δείξει πώς ο Αχαάβ είναι η κρατική εξουσία κατά την κρίση του κυριακάτικου νόμου. Έχουμε δείξει πώς η

Λαοδικιακή Εκκλησία των Αντβεντιστών της Εβδομης Ημέρας ανοικοδόμησε την Ιεριχώ το 1863, με κόστος για τους Γουάιτ τους πρωτότοκο και τον νεότερο γιο τους, και προτυπώνοντας την Ιεριχώ κατά τον κυριακάτικο νόμο. Το 1863 προτυπώνει τον κυριακάτικο νόμο.

Το χωρίο είναι πλήρες συμβολισμών που προσδιορίζουν την περίοδο ως τη σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και κατά τη διάρκεια εκείνης της χρονικής περιόδου η απόρριψη της κατανόησης του Μίλλερ σχετικά με μια αλήθεια που τέθηκε επάνω στον πίνακα του Αββακούμ του 1843 αποτελεί θεμελιώδη ανταρσία· αυτό περιλαμβάνει και την περιφρόνηση προς τον εκλεκτό αγγελιαφόρο του Θεού, υπό το ίδιο πρόσχημα με τους στασιαστές του Κορέ και τους στασιαστές του 1888, οι οποίοι ισχυρίζονταν ότι όλη η σύναξη είναι αγία.

Βρισκόμαστε τώρα στη δοκιμασία του ναού, όταν τα παράθυρα του ουρανού ανοίγονται μαζί με μια οικονομική θύρα. Η οικονομική θύρα σηματοδοτεί τη μετάβαση για τους ιερείς από τη Λαοδικεία προς τους ιερείς της Φιλαδελφείας. Σηματοδοτεί τον διαχωρισμό των πλαστών και των αληθινών πολύτιμων λίθων του ονείρου του Μίλλερ. Τα παράθυρα προσδιορίζουν είτε κατάρρα είτε ευλογία. Το τρίτο κεφάλαιο του Μαλαχία θεμελιώνει τη δοκιμασία επάνω στην επιστροφή. Το όνειρο του Μίλλερ τονίζει την αποκατάσταση τόσο της ιερωσύνης όσο και του μηνύματος. Το δέκατο ένατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης προσδιορίζει το στράτευμα του Κυρίου που εγείρεται όταν εκπληρώνεται μια πρόβλεψη περί ενός σαλπυστικού αγγέλματος του Ισλάμ.

Η δοκιμασία που προηγείται της λυδίας λίθου δοκιμασίας του μηνύματος της σάλπιγγας είναι η δεύτερη, και είναι η δοκιμασία του ναού. Το όνειρο του Μίλλερ παράγει έναν διπλασιασμό, ο οποίος συνδέεται πάντοτε με τη δεύτερη δοκιμασία, διότι το όνειρο του Μίλλερ χρησιμοποιεί πολύτιμους λίθους τόσο ως μηνύματα όσο και ως αγγελιοφόρους. Η δοκιμασία του ναού περιλαμβάνει την εφαρμογή της μεθοδολογίας «γραμμή επί γραμμή» της όψιμης βροχής. Απαιτεί από τους ιερείς να διακρίνουν τον ναό στις διάφορες γραμμές προφητείας, ώστε να εναρμονίσουν τα μηνύματα. Η μεγαλύτερη λειψανοθήκη του ανθρώπου με τη βούρτσα της σκόνης είναι ο ναός των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και η αποθήκη του Μαλαχία είναι το ίδιο. Η καρδιά του εξοπλισμού του ναού είναι η κιβωτός της διαθήκης, προς την οποία τα σκεπάζοντα χερουβίμ ατενίζουν συνεχώς, τονίζοντας έτσι το επίκεντρο όλων των αγίων όντων. Οι άγιοι σε αυτή την ιστορία χρειάζεται να αποβλέπουν προς τον ναό και να ατενίζουν μέσα στην κιβωτό.

Ο ναός των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων αποτελεί το θέμα του Λευιτικού είκοσι τρία και παρουσιάζει μια ιστορική γραμμή η οποία εκπληρώθηκε στον καιρό του Χριστού με εκείνο που η Αδελφή Ουάιτ ονομάζει «η Πεντηκοστηανή περίοδος». Από την ανάσταση έως την Πεντηκοστή, ή από τις 31 Δεκεμβρίου 2023 έως τον νόμο της Κυριακής, η προφητική γραμμή του Λευιτικού είκοσι τρία παριστάνει τον ναό των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Αυτή η ιστορία αρχίζει με ένα ορόσημο τριών βημάτων, ακολουθούμενο από πέντε ημέρες, και τελειώνει με ένα ορόσημο τριών βημάτων, ακολουθούμενο από πέντε ημέρες. Στο μέσον των ιστοριών άλφα και ωμέγα βρίσκονται οι τριάντα ημέρες της σφραγίσεως των ιερέων. Αυτή η συνολική γραμμή αρχίζει με το Σάββατο της εβδομης ημέρας και τελειώνει με το Σάββατο του εβδόμου έτους. Σε αυτό το επίπεδο, ο ναός των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι η κιβωτός που θα μεταφέρει 8 ψυχές στη γη που έγινε νέα, και είναι επίσης η κιβωτός της διαθήκης, η οποία επισκιάζεται από δύο αγγέλους, ακριβώς όπως τα δύο Σάββατα επισκιάζουν τον ναό της ιερωσύνης των εκατόν σαράντα τεσσάρων

χιλιάδων, ο οποίος παριστάνεται με την Πεντηκοστιανή περίοδο.

Το εικοστό τρίτο κεφάλαιο του Λευιτικού αφορά την ιερωσύνη των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων κατά την τελική εκδήλωση της Πεντηκοστιανής περιόδου, η οποία άρχισε με την ανάσταση του Χριστού και συνεχίσθηκε έως πενήντα ημέρες αργότερα, κατά την Ημέρα της Πεντηκοστής. Η Πεντηκοστιανή περίοδος καθιερώνεται όταν οι πρώτοι είκοσι δύο στίχοι του εικοστού τρίτου κεφαλαίου του Λευιτικού ευθυγραμμίζονται με τους τελευταίους είκοσι δύο στίχους. Το όνειρο του William Miller προσδιορίζει ότι τα πετράδια του λόγου του Θεού είναι τόσο το μήνυμα όσο και οι αγγελιαφόροι.

«Είχα πολύτιμες ευκαιρίες να αποκτήσω πείρα. Έχω αποκτήσει πείρα στο μήνυμα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου. Οι άγγελοι παριστάνονται να πετούν στο μεσουράνημα, κηρύττοντας στον κόσμο ένα μήνυμα προειδοποίησης, το οποίο έχει άμεση σχέση με τον λαό που ζει στις έσχατες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης. Κανείς δεν ακούει τη φωνή αυτών των αγγέλων, διότι αποτελούν σύμβολο που παριστάνει τον λαό του Θεού, ο οποίος εργάζεται σε αρμονία με το ουράνιο σύμπαν. Άνδρες και γυναίκες, φωτισμένοι από το Πνεύμα του Θεού και αγιασμένοι διά της αληθείας, διακηρύττουν τα τρία μηνύματα με τη σειρά τους.» Life Sketches, 429.

Οι άγγελοι είναι σύμβολα του λαού του Θεού, ο οποίος διακηρύττει το μήνυμα που αντιπροσωπεύεται από τον άγγελο.

«Ο καιρός είναι σύντομος. Τα μηνύματα του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου αγγέλου είναι τα μηνύματα που πρέπει να δοθούν στον κόσμο. Δεν ακούμε κυριολεκτικά τη φωνή των τριών αγγέλων, αλλά οι άγγελοι αυτοί στην Αποκάλυψη αντιπροσωπεύουν έναν λαό που θα βρίσκεται επάνω στη γη και θα δώσει αυτά τα μηνύματα.

«Ο Ιωάννης είδε “άλλον άγγελον να κατεβαίνει από τον ουρανό, έχοντα μεγάλη εξουσία· και όλη η γη εφωτίσθη από τη δόξα του.” Αποκάλυψη 18:1. Το έργο εκείνο είναι η φωνή του λαού του Θεού που διακηρύσσει προς τον κόσμο ένα μήνυμα προειδοποίησης.» The 1888 Materials, 926.

Οι άγγελοι αντιπροσωπεύουν τον λαό που μεταδίδει τα μηνύματα τα οποία παριστάνονται από τους αγγέλους. Ο Γουίλιαμ Μίλλερ παριστάνεται προφητικώς σε πλήθος εφαρμογών. Μία από αυτές τις εφαρμογές είναι ότι ο Μίλλερ παριστάνεται από την πρώτη και την τελευταία χρονική προφητεία που οδηγήθηκε να κηρύξει. Οι επτά καιροί, ή 2.520 έτη, που έληξαν το 1798, υπήρξαν η άλφα ανακάλυψη του Μίλλερ, και ο καθαρισμός του αγιαστηρίου στο τέλος των 2.300 εσπερινών και πρωινών, στις 22 Οκτωβρίου 1844, υπήρξε η ωμέγα ανακάλυψή του. Η μιλλεριτική ιστορία παριστάνεται από το 1798 έως το 1844, και, μολονότι ήταν η ιστορία του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, αποκαλείται με το όνομα του αγγελιοφόρου αυτής της ιστορίας. Η μιλλεριτική ιστορία προσδιορίζει ότι ο Μίλλερ ήταν η «φωνή» που διακήρυξε το μήνυμα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, και ο πρώτος άγγελος ανήγγειλε την έναρξη της κρίσεως στις 22 Οκτωβρίου 1844, και ο πρώτος άγγελος έφθασε στον καιρό του τέλους το 1798, κατά τη λήξη της διασκορπίσεως της βασιλείας του Ισραήλ των «επτά καιρών». Ο Μίλλερ είναι σύμβολο τόσο της προφητείας των 2.520 ετών όσο και της προφητείας των 2.300 ετών.

Το πρώτο ορόσημο του 1798 ανήγγειλε ότι η κρίση θα άρχιζε όταν οι 2.300 έτη θα έληγαν στις 22 Οκτωβρίου 1844. Έπειτα ο Κύριος άνοιξε το φως του Σάββατου της εβδόμης ημέρας, και ήταν πρόθεσή Του να ολοκληρώσει το έργο· έτσι επιχείρησε να ανοίξει περαιτέρω φως σχετικά με τους επτά καιρούς το 1856, αλλά εκδηλώθηκε αποστασία αντί πίστεως. Οι επτά καιροί είναι το άλφα της Μιλλεριτικής ιστορίας και οι 2.300 είναι το ωμέγα.

Οι επτά καιροί αντιπροσωπεύονται από το Σάββατο του έβδομου έτους και οι 2.300 αντιπροσωπεύονται από το Σάββατο της εβδόμης ημέρας. Η ιστορία των Μιλλεριτών αντιπροσωπεύεται από το 1798 και το 1844, και το 1798 αντιπροσωπεύει τους επτά καιρούς και το 1844 αντιπροσωπεύει τα 2.300 έτη. Αυτά τα δύο Σάββατα είναι τα στηρίγματα της ιστορίας που αντιπροσωπεύεται στο Λευιτικό είκοσι τρία. Αυτά τα δύο Σάββατα αντιπροσωπεύουν δύο αγγέλματα, τα οποία αποτελούν ένα άγγελμα. Αυτά τα δύο αγγέλματα αντιπροσωπεύουν τους Μιλλερίτες, διότι ο λαός που κηρύττει τα αγγέλματα αντιπροσωπεύει τους αγγέλους που συμβολίζουν το άγγελμα. Το 1798 έφθασε ο πρώτος άγγελος και το 1844 έφθασε ο τρίτος άγγελος.

Το εικοστό τρίτο κεφάλαιο του Λευιτικού περιλαμβάνει επτά εορτές και επτά άγιες συνάξεις, αν και δεν είναι κάθε εορτή άγια σύναξη και αντιστρόφως. Όλες οι εορτές παρεμβάλλονται μεταξύ της πρώτης και της τελευταίας άγιας συνάξεως, οι οποίες είναι το Σάββατο της εβδόμης ημέρας στην αρχή και το Σάββατο του εβδόμου έτους στο τέλος. Η ιστορία των εορτών πλαισιώνεται από τα δύο Σάββατα που αντιπροσωπεύουν τον William Miller και τους Millerites.

Όταν τα πρώτα είκοσι δύο εδάφια και τα τελευταία είκοσι δύο εδάφια συνδυάζονται στο Λευιτικόν είκοσι τρία, προσδιορίζεται η Πεντηκοστιανή περίοδος. Η δομή που καθιερύεται με τη σύζευξη των γραμμών είναι απολύτως θεία. Η Πεντηκοστιανή περίοδος της δομής απεικονίζει σαφώς τα τρία βήματα των τριών αγγέλων. Φέρει την υπογραφή της «Αληθείας». Φέρει την υπογραφή του Άλφα και του Ωμέγα. Φέρει την υπογραφή του Παλμονί. Οδηγεί τον σπουδαστή στην ίδια την καρδιά των Αγίων των Αγίων. Προσδιορίζει τον ναό των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Εκτείνεται έως αυτήν καθ' εαυτήν τη γη που έγινε νέα.

Αυτή η αλήθεια του Λευιτικού είκοσι τρία αποσφραγίζεται τώρα σε σύνδεση με τη δοκιμασία του ναού, η οποία προηγείται της δοκιμασίας λυδίου λίθου και της τρίτης δοκιμασίας. Ο τρίτος άγγελος έφθασε το 1844, και έπειτα εκ νέου την 11η Σεπτεμβρίου και κατόπιν πάλι το 2023. Όταν ο τρίτος άγγελος έφθασε το 1844, οι πιστοί όφειλαν διά της πίστεως να ακολουθήσουν τον Χριστό στα Άγια των Αγίων. Το Λευιτικό είκοσι τρία είναι η οδός προς τα Άγια των Αγίων και αντιπροσωπεύει ένα στοιχείο της δοκιμασίας του ναού. Στον Ιωάννη ειπώθηκε να μετρήσει τον ναό και επίσης τους προσκυνούντας εν αυτό.

Η λειψανοθήκη του Μίλλερ είναι ο ναός και τα κοσμήματα είναι οι προσκυνητές που βρίσκονται εντός αυτού. Η αποθήκη του Μαλαχία είναι ο ναός και τα δέκατα είναι οι προσκυνητές που βρίσκονται εντός αυτού. Η Πεντηκοστιανή περίοδος, όπως παριστάνεται στην εφαρμογή του «γραμμή επί γραμμή» του Λευιτικού είκοσι τρία, παριστάνει τον ναό των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Πιο άμεσα, απεικονίζει την κιβωτό της διαθήκης, με τα χερουβείμ του καλύμματος να βλέπουν τις Δέκα Εντολές, τη ράβδο του Ααρών που βλάστησε και τη χρυσή στάμνα του μάννα.

Τα επισκιάζοντα χερουβείμ είναι άγγελοι, και οι άγγελοι αντιπροσωπεύουν ένα μήνυμα και τον αγγελιαφόρο. Το μήνυμα που είναι το άλφα μήνυμα του Λευιτικού είκοσι τρία είναι το Σάββατο της εβδόμης ημέρας, και το ωμέγα μήνυμα είναι το Σάββατο του εβδόμου έτους. Αμφότερα είναι μηνύματα, και είναι επίσης τα άλφα και ωμέγα μηνύματα του Γουίλλιαμ Μίλλερ και των Μίλλεριτών, με την εκπλήρωση των «επτά καιρών», το 1798, σύμβολο του Σαββάτου του εβδόμου έτους, και το 1844, ο Θεός οδήγησε τον λαό Του στα Άγια των Αγίων, όπου ανακάλυψαν το Σάββατο της εβδόμης ημέρας. Αυτά τα δύο Σάββατα είναι οι πρώτη και τελευταία άγιες συνάξεις στο Λευιτικό είκοσι τρία, και η Πεντηκοστιανή περίοδος είναι τοποθετημένη μεταξύ αμφοτέρων, ακριβώς όπως η κιβωτός ήταν τοποθετημένη μεταξύ των δύο επισκιαζόντων χερουβείμ.

Ο ναός πρόκειται να μετρηθεί, και αυτό περιλαμβάνει το να αφεθεί έξω η αυλή που έχει δοθεί στους εθνικούς. Κατά την κρίση του νόμου της Κυριακής η κρίση για τον οίκο του Θεού τελειώνει, και αρχίζει η κρίση των εθνικών. Οι καιροί των εθνικών έληξαν το 1798, στο τέλος των 1.260 ετών, και στο τέλος των τρεισήμισι ημερών (σύμβολο των 1.260), ο Ιωάννης έπρεπε να αφήσει έξω την αυλή.

Και μου εδόθη κάλαμος όμοιος με ράβδον· και ο άγγελος εστάθη, λέγων: Σήκω, και μέτρησον τον ναόν του Θεού, και το θυσιαστήριον, και εκείνους που προσκυνούν εν αυτώ. Αλλά την αυλήν την έξωθεν του ναού άφες έξω, και μη μετρήσης αυτήν· διότι εδόθη εις τα έθνη· και την αγίαν πόλιν θέλουσι καταπατήσει τεσσαράκοντα και δύο μήνας. Αποκάλυψις 11:1, 2.

Η αυλή έπρεπε να αφεθῆ έξω, διότι εδόθη εις τὰ έθνη, τὰ όποια θὰ την καταπατήσουν επί τρεῖς ημέρας και ἡμισυ, ἢ σαράντα δύο μήνες.

Και θέλουσι πέσει δια στόματος μαχαίρας και θέλουσι φερθή αιχμάλωτοι εις πάντα τα έθνη· και η Ιερουσαλήμ θέλει εισθαι πατουμένη υπό των εθνών, εωσού εκπληρωθώσιν οι καιροί των εθνών. Λουκάς 21:24.

Ο καιρός των Εθνών εκπληρώθηκε το 1798, όταν αποσφραγίσθηκε το βιβλίο του Δανιήλ.

«Στον ναό της Ιερουσαλήμ ένας χαμηλός τοίχος χώριζε την εξωτερική αυλή από όλα τα άλλα μέρη του ιερού οικοδομήματος. Επάνω σε αυτόν τον τοίχο υπήρχαν επιγραφές σε διάφορες γλώσσες, που δήλωναν ότι κανείς άλλος εκτός από Ιουδαίους δεν επιτρεπόταν να περάσει αυτό το όριο. Αν κάποιος εθνικός τολμούσε να εισέλθει στον εσωτερικό περίβολο, θα βεβήλωνε τον ναό και θα πλήρωνε την ποινή με τη ζωή του. Αλλά ο Ιησούς, ο δημιουργός του ναού και της λατρείας του, προσείλκυε τους εθνικούς προς Αυτόν με τον δεσμό της ανθρώπινης συμπάθειας, ενώ η θεία Του χάρη τους έφερνε τη σωτηρία την οποία οι Ιουδαίοι απέρριψαν». Η Ζωή του Χριστού, σ. 194.

Η 31η Δεκεμβρίου 2023 ολοκλήρωσε τις τρεισήμισι προφητικές ημέρες από την απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020. Αυτή η περίοδος των τρεισήμισι ετών προσδιορίζει ότι τότε θα αποσφραγιζόταν ένα προφητικό μήνυμα, και ότι οι καιροί των Εθνών εκπληρώθηκαν και έπαυσαν από τη μέτρηση του ναού και των προσκυνούντων εν αυτώ. Κατά τον νόμο της Κυριακής, ο οποίος στην Πεντηκοστιανή περίοδο ήταν η Ημέρα της Πεντηκοστής, η κρίση μεταβαίνει στα Έθνη. Όταν παύουμε από τους καιρούς των Εθνών κατά τη μέτρηση του ναού των εκατόν

σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, διαπιστώνουμε ότι από την 31η Δεκεμβρίου 2023 έως τον νόμο της Κυριακής είναι ο ναός.

Η μαρτυρία του ναού είναι ότι ανυψώνεται σε δύο στάδια· πρώτα τίθεται το θεμέλιο, έπειτα δε ο ναός αναγνωρίζεται ως ολοκληρωμένος όταν ο θεμέλιος λίθος που απορρίφθηκε γίνεται, κατά τρόπο θαυμαστό, κεφαλή γωνίας. Το θεμέλιο τέθηκε όταν ο αρχαίος Ισραήλ εξήλθε από τη Βαβυλώνα στην ιστορία του πρώτου διατάγματος, και ο ναός ολοκληρώθηκε στην ιστορία του δεύτερου διατάγματος, αλλά πριν από το τρίτο διάταγμα. Η θεμελιώδης δοκιμασία έλαβε χώρα το 2024 και τώρα βρισκόμαστε στη δοκιμασία του ναού. Εκείνη η δοκιμασία του ναού λήγει στην τρίτη και λυδία δοκιμασία, και η δοκιμασία του ναού απαιτεί από τον λαό του Θεού να μετρήσει τον ναό.

Ο ναός στο Λευιτικό είκοσι τρία ανυψώνεται από την 31η Δεκεμβρίου 2023 έως τον νόμο της Κυριακής, και μέσα σε εκείνη την προφητική ιστορία παριστάνονται οι τρεις δοκιμασίες που συμβαίνουν πάντοτε όταν μια προφητεία αποσφραγίζεται. Η τελευταία από τις τρεις είναι η δοκιμασία λυδίας λίθου, η οποία παριστάνεται από τη συνεδρίαση κατασκήνωσης στο Exeter. Σε εκείνη τη συνάθροιση είτε παρακολουθούσατε τις συγκεντρώσεις στη σκηνή όπου ο Πρεσβύτερος Snow παρουσίασε δύο φορές το μήνυμά του περί της αληθινής Κραυγής του Μεσονυκτίου, είτε παρακολουθούσατε τις συναισθηματικές και ασταθείς συγκεντρώσεις εκεί στη σκηνή του Watertown. Όταν οι συγκεντρώσεις έληξαν, το μήνυμα της αληθινής Κραυγής του Μεσονυκτίου εξαπλώθηκε σαν παλιρροϊκό κύμα. Το Exeter ήταν η δοκιμασία λυδίας λίθου, και η δοκιμασία λυδίας λίθου αντιπροσωπεύει τη σφράγιση.

Η συνάθροιση του στρατοπέδου στο Έξετερ προτυπωνόταν από τη θριαμβευτική είσοδο του Χριστού στα Ιεροσόλυμα, και ο Λάζαρος οδηγούσε τον όνο επάνω στον οποίο επέβαινε ο Ιησούς. Ο θάνατος του Λαζάρου ήταν η απογοήτευση της 18ης Ιουλίου 2020, αλλά υπήρξε επίσης το επιστέγασμα των θαυμάτων του Χριστού και η «σφραγίδα» της θεότητάς Του.

«Εάν ο Χριστός ήταν στο δωμάτιο του ασθενούς, ο Λάζαρος δεν θα είχε πεθάνει· διότι ο Σατανάς δεν θα είχε καμία δύναμη επάνω του. Ο θάνατος δεν θα μπορούσε να στρέψει το βέλος του εναντίον του Λαζάρου ενώπιον του Χορηγού της ζωής. Γι' αυτό ο Χριστός έμεινε μακριά. Άφησε τον εχθρό να ασκήσει τη δύναμή του, ώστε να τον απωθήσει κατόπιν ως ηττημένο εχθρό. Επέτρεψε στον Λάζαρο να περάσει υπό την κυριαρχία του θανάτου· και οι αδελφές που υπέφεραν είδαν τον αδελφό τους να τίθεται στον τάφο. Ο Χριστός γνώριζε ότι, καθώς αντίκριζαν το νεκρό πρόσωπο του αδελφού τους, η πίστη τους στον Λυτρωτή τους θα δοκιμαζόταν σκληρά. Αλλά γνώριζε ότι, εξαιτίας του αγώνα μέσα από τον οποίο περνούσαν τώρα, η πίστη τους θα έλαμπε με πολύ μεγαλύτερη δύναμη. Υπέμεινε κάθε οδύνη θλίψεως που υπέφεραν. Δεν τους αγαπούσε λιγότερο επειδή καθυστέρησε· αλλά γνώριζε ότι για αυτές, για τον Λάζαρο, για τον Ίδιο, και για τους μαθητές Του, επρόκειτο να κερδηθεί μια νίκη.»

«“Ενεκεν ύμῶν”, “ἵνα πιστεύσητε”. Σε όλους όσοι εκτείνουν το χέρι τους για να αισθανθούν την καθοδηγητική χείρα του Θεού, η στιγμή της μεγαλύτερης αποθαρρύνσεως είναι ο καιρός κατά τον οποίον η θεία βοήθεια είναι πλησιέστερα. Θα ανατρέξουν οπίσω με ευγνωμοσύνη προς το σκοτεινότερο μέρος της οδού τους. “Ο Κύριος εξεύρει να ελευθερώνη τους ευσεβείς εκ πειρασμού”, 2 Πέτρου 2:9. Από κάθε πειρασμό και κάθε δοκιμασία θα τους εξάγη με

στερεότερη πίστη και πλουσιότερη πείρα.»

«Καθυστερώντας να έλθει προς τον Λάζαρο, ο Χριστός είχε σκοπό ελέους προς εκείνους που δεν Τον είχαν δεχθεί. Παρέμεινε, ώστε, ανασταίνοντας τον Λάζαρο εκ νεκρών, να δώσει στον πεισματώδη, άπιστο λαό Του μία ακόμη απόδειξη ότι Αυτός ήταν πράγματι “η ανάστασις και η ζωή”. Δυσκολευόταν να εγκαταλείψει κάθε ελπίδα για τον λαό, τα πτωχά, περιπλανώμενα πρόβατα του οίκου Ισραήλ. Η καρδιά Του συντριβόταν εξαιτίας της αμετανοησίας τους. Μέσα στο έλεός Του αποφάσισε να τους δώσει μία ακόμη απόδειξη ότι Αυτός ήταν ο Αποκαταστάτης, ο Μόνος που μπορούσε να φέρει στο φως τη ζωή και την αθανασία. Αυτό επρόκειτο να είναι μία απόδειξη που οι ιερείς δεν θα μπορούσαν να παρερμηνεύσουν. Αυτός ήταν ο λόγος της καθυστερήσεώς Του να μεταβεί στη Βηθανία. Αυτό το αποκορυφωτικό θαύμα, η ανάσταση του Λαζάρου, επρόκειτο να θέσει τη σφραγίδα του Θεού επάνω στο έργο Του και επάνω στον ισχυρισμό Του περί θεότητας.» Η Ζωή του Χριστού, 528, 529.

Η θριαμβευτική είσοδος άρχισε με το λύσιμο ενός όνου, για να ιππεύσει επάνω του ο Χριστός.

Και όταν πλησίασαν εις τα Ιεροσόλυμα και ήλθαν εις Βηθφαγή, προς το όρος των Ελαιών, τότε ο Ιησούς απέστειλε δύο μαθητάς, λέγοντας προς αυτούς· Υπάγετε εις την κώμην την απέναντί σας, και ευθύς θέλετε ευρεί όνον δεδεμένην και πώλον μετ’ αυτής· λύσατε αυτά και φέρετέ μοι. Και εάν τις σας είπη τι, θέλετε ειπέι ότι ο Κύριος έχει χρειάν αυτών· και ευθύς θέλει αποστείλει αυτά. Όλον δε τούτο έγινε, διά να πληρωθή το ρηθέν διά του προφήτου, λέγοντος· Είπατε προς την θυγατέρα της Σιών· Ιδού, ο Βασιλεύς σου έρχεται προς σε, πρῶος και καθήμενος επί όνου, και επί πώλου υιού υποζυγίου. Και οι μαθηταί υπήγαν και έπραξαν καθώς προσέταξεν εις αυτούς ο Ιησούς. Ματθαίος 21:1-6.

Το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου ενώθηκε με το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου, το οποίο είχε φθάσει κατά την πρώτη απογοήτευση. Στην εποχή του Χριστού εκείνη η απογοήτευση ήταν ο θάνατος του Λαζάρου, και για τους Μιλλερίτες ήταν η αποτυχημένη πρόβλεψη του 1843, η οποία έφθασε στις 19 Απριλίου 1844. Και οι δύο αυτές απογοητεύσεις αντιπροσωπεύουν την 18η Ιουλίου 2020.

Κατά την Πεντηκοστιανή περίοδο που παριστάνεται στο Λευιτικό είκοσι τρία, η λυδία λίθος παριστάνεται από το τριπλό ορόσημο της εορτής των σαλπίγγων, της αναλήψεως του Χριστού και της Ημέρας του Εξιλασμού. Αυτά τα τρία βήματα παριστάνουν τη λυδία λίθο σε σχέση με τις δύο πρώτες δοκιμασίες, του θεμελίου και του ναού. Αυτά τα τρία βήματα λαμβάνουν χώρα πέντε ημέρες πριν από τον νόμο της Κυριακής της Πεντηκοστής και παριστάνουν την ανύψωση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων ως σημείου. Εάν περάσουν τη λυδία λίθο, ανυψώνονται· εάν δεν την περάσουν, εκτινάσσονται έξω από τα παράθυρα του ονείρου του Μίλλερ.

Το τρίτο στάδιο της σφράγισης είναι η Ημέρα του Εξιλασμού και αντιπροσωπεύει την εξάλειψη της αμαρτίας. Το δεύτερο στάδιο είναι η ανύψωση της προσφοράς των Λευιτών του Μαλαχία, και το πρώτο στάδιο είναι το μήνυμα των σαλπίγγων. Από το 1844 η ανθρωπότητα ζει μέσα στην ιστορία του ήχου της έβδομης σάλπιγγας. Το εξωτερικό μήνυμα της έβδομης σάλπιγγας είναι το μήνυμα του τρίτου αλίμονο του Ισλάμ, και το εσωτερικό μήνυμα της έβδομης σάλπιγγας είναι το έργο του Χριστού να συνδυάσει τη Θεότητά Του με την ανθρώπινη φύση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Θα συνεχίσουμε στο επόμενο άρθρο.

«Στα συγγράμματα των προφητών απεικονίζονται σκηνές οι οποίες, μολονότι είναι παλαιές όσο και οι αιώνες, εμφανίζονται ενώπιόν μας με τη φρεσκάδα και τη δύναμη νέων αποκαλύψεων. Διά της πίστεως κατανοούμε ότι αυτές οι καταγραφές των ενεργειών του Θεού προς τον λαό Του κατά τους παρελθόντες αιώνες έχουν διατηρηθεί, ώστε να διακρίνουμε τα διδάγματα που ο Θεός επιθυμεί να μας διδάξει μέσω των εμπειριών της παρούσας εποχής.»

Ζώντας, όπως ζούμε, σε μια περίοδο όχι λιγότερο κοσμοϊστορική από εκείνη που προηγήθηκε αμέσως της δευτέρας παρουσίας του Χριστού, οφείλουμε να είμαστε ιδιαίτερος προσεκτικοί, ώστε να αποφύγουμε το να διαπράξουμε σφάλματα παρόμοια με εκείνα που διέπραξαν οι Ιουδαίοι οι οποίοι έζησαν κατά τον καιρό της πρώτης παρουσίας του Χριστού.

«Όπως οι Ιουδαίοι ηγέτες, οι οποίοι βαθμηδόν επινόησαν ένα τυπικό σύστημα λατρείας, μέσα στο οποίο η σπουδαιότητα των μη ουσιωδών πραγμάτων υπερμεγεθύνθηκε σε μεγάλο βαθμό, έτσι και μερικοί άνθρωποι σήμερα διατρέχουν τον κίνδυνο να χάσουν από τα μάτια τους τις σπουδαίες αλήθειες που εφαρμόζονται σε αυτή τη γενεά και να αναζητούν εκείνα τα πράγματα που είναι νέα, παράξενα, σαγηνευτικά.»

Υπάρχει ανάγκη να καλλιεργούνται υψηλές αρχές. Εκείνοι που αναζητούν και υποστηρίζουν φαντασιώδεις ιδέες πρέπει να διδαχθούν τι είναι η αλήθεια προτού επιχειρήσουν να διδάξουν άλλους. Ανθρώπινες θεωρίες και υποθέσεις δεν πρέπει να επιζητούνται ως αλήθεια.

«Υπάρχουν πολλοί που είναι πιστοί στην αρχή σαν ατσάλι, και αυτοί θα βοηθηθούν και θα ευλογηθούν· διότι κλαίνε μεταξύ του προπυλαίου και του θυσιαστηρίου, λέγοντας: “Φείσαι τον λαόν σου, Κύριε, και μη δώσεις την κληρονομίαν σου εις ονειδισμόν.” Πρέπει να αφήσουμε τις θεμελιώδεις αρχές του αγγέλματος του τρίτου αγγέλου να προβάλλουν καθαρές και διακριτές. Οι μεγάλοι στύλοι της πίστεώς μας θα βαστάξουν όλο το βάρος που μπορεί να τεθεί επ’ αυτών.»

«Στην εποχή αυτή της πλάνης, των ονειροπολήσεων και της ρέμβης, έχουμε ανάγκη να διδαχθούμε τις πρώτες αρχές της διδασκαλίας του Χριστού. Ας αγωνισθούμε ώστε να μπορούμε να πούμε μαζί με τον απόστολο: “Διότι δεν ακολουθήσαμε σεσοφισμένους μύθους, όταν σας γνωστοποιήσαμε τη δύναμη και παρουσία του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.” Ο Κύριος μάς καλεί να ακολουθούμε υψηλές και ευγενείς αρχές.»

«Η αλήθεια, ή παροῦσα αλήθεια, είναι όλα όσα ο λόγος τοῦ Θεοῦ τὴν παριστᾷ ὅτι εἶναι. Ὁ Κύριος θέλει ὁ λαὸς αὐτοῦ νὰ φυλάττῃ ἑαυτὸν ἀπὸ κάθε περιττότητα, ἀπὸ κάθε τι ποὺ ῥέπει πρὸς τὸν μυστικισμόν. Ἄς βυθίσουν ἐκεῖνοι ποὺ πειράζονται νὰ ἐνδίδουν εἰς φαντασιώδεις, φανταστικὰς διδασκαλίας τὸ φρέαρ βαθέως εἰς τὰ λατομεῖα τῆς οὐρανόυ αληθείας, καὶ ἄς ἐξασφαλίσουν τὸν θησαυρὸν ποὺ σημαίνει ζωὴν αἰώνιον διὰ τὸν δεχόμενον. Εἰς τὸν λόγον ὑπάρχουν αἱ πολυτιμότεραι ἀλήθειες. Αὗται θὰ εὑρεθοῦν ἀπὸ ἐκείνους ποὺ μελετοῦν μὲ σπουδὴν· διότι οἱ οὐράνιοι ἄγγελοι θὰ κατευθύνουν τὴν ἀναζήτησιν.»

Αναφερόμενος σε εκείνους που τώρα ζουν επάνω στη γη, ο Παύλος δήλωσε: «Θα έλθει καιρός όταν δεν θα υπομένουν την υγιάνουσα διδασκαλία, αλλά, σύμφωνα με τις ίδιες αυτών επιθυμίες, θα συσσωρεύσουν εις εαυτούς διδασκάλους, επειδή έχουν κνηθόμενη ακοή· και θα

αποστρέφουν την ακοή τους από την αλήθεια και θα εκτραπούν προς τους μύθους.»

«Πόσο σημαντική, πόσο συγκλονιστική για την ψυχή, είναι η παραγγελία που έδωσε ο Παύλος όταν προφήτεψε σχετικά με εκείνους που δεν θα ανεχθούν την υγιή διδασκαλία: “Σε διαμαρτύρομαι, λοιπόν, ενώπιον του Θεού και του Κυρίου Ιησού Χριστού, ο οποίος μέλλει να κρίνει ζώντας και νεκρούς κατά την επιφάνειάν του και τη βασιλεία του: κήρυξον τον λόγον· επίμενε εγκαίρως, ακαίρως· έλεγξον, επιτίμησον, προέτρεψον με κάθε μακροθυμία και διδαχή.”»

«Εκείνοι που κοινωνούν με τον Θεό περιπατούν μέσα στο φως του Ηλίου της Δικαιοσύνης. Δεν ατιμάζουν τον Λυτρωτή τους διαφθείροντας την οδό τους ενώπιον του Θεού. Το ουράνιο φως λάμπει επάνω τους. Καθώς πλησιάζουν προς το τέλος της ιστορίας αυτής της γης, η γνώση τους περί του Χριστού, και των προφητειών που αναφέρονται σε αυτόν, αυξάνει πολύ. Έχουν άπειρη αξία στα μάτια του Θεού· διότι είναι σε ενότητα με τον Υιό Του. Σε αυτούς ο λόγος του Θεού είναι απaráμιλλης ομορφιάς και γλυκύτητας. Βλέπουν τη σπουδαιότητά του. Η αλήθεια αποκαλύπτεται σε αυτούς. Το δόγμα της ενανθρωπήσεως περιβάλλεται από απαλή λαμπρότητα. Βλέπουν ότι η Γραφή είναι το κλειδί που ξεκλειδώνει όλα τα μυστήρια και επιλύει όλες τις δυσκολίες. Εκείνοι που δεν ήταν πρόθυμοι να δεχθούν το φως και να περιπατήσουν μέσα στο φως δεν θα μπορούσαν να κατανοήσουν το μυστήριο της ευσεβείας, αλλά εκείνοι που δεν δίστασαν να σηκώσουν τον σταυρό και να ακολουθήσουν τον Ιησού, θα δουν φως μέσα στο φως του Θεού». The Southern Watchman, 4 Απριλίου 1905.